

dette Sted, men det er ikke blevet modtaget, og Sagen hviler, som sagt, paa Aamtsraadet. Jeg vil haabe, at Aamtsraadet i en naermere Fremtid vil finde sig foranlediget til at tage dette Spørgsmaal under fornøjet Overveielse, og at det andesteds fra end fra Statskassen, som efter min Mening har gjort et temmelig rundeligt Tilbud, vil tilveiebringe Bidrag til denne Sags Ordning.

Jeg kommer nu til § 27. Forslaget under Nr. 176 giver mig ikke Anledning til nogen Bemærkning, da Forhandlingerne angaaende dette Spørgsmaal jo efter Udvalgets Flertals Dnsse ville blive udsatte indtil videre. Jeg tilstaa, at jeg ikke egentlig ser, hvilken Forbindelse der er mellem den Omstændighed, at Limfjordsbroen vil koste Mere end paaregnet, og det, at man ikke uden fornøjet Bevilling vil stille til Indenrigsministeriets Raadighed den Sum, som har været bevilget for det foregaaende Finansaar. Ved et Arbejde som Limfjordsbroen er det overordentlig vanskeligt forud at have nogen bestemt Formening om, hvilke Summer der maa anvendes til Udbetaling i det kommende Finansaar; Følgen deraf har været, at man har optaget rigelige Summer, men da Arbejdet ikke er blevet udført til enhver Tid med den Hastighed, som var paaregnet, ere de ikke blevne udbetalte, og man har da hidtil faaet Bemyndigelse til uden færegen Bevilling at udgive dem i det næste Finansaar. Jeg kan imidlertid ikke se, at det Forslag, der er gjort af Udvalget, kan medføre nogen praktisk Vanskelighed, og jeg skal derfor ikke modsætte mig det; men jeg ser som sagt ikke, i hvilken Forbindelse det egentlig staaer med den Erfaring, man har gjort om, at Limfjordsbroens Anlæg vil blive noget dyrere end man havde ventet. Det Samme gælder med Hensyn til Forslaget under Nr. 177. Jeg tror heller ikke, at dette vil frembyde praktisk Vanskeligheder for Administrationen, idet det oprindelige Beløb væsentlig var betænkt anvendt til Hamb-Lemvigbanen, det var Regjeringens Tilskud til dette Jernbaneanlæg, og der er vel heller ikke nogen overmaade stor Sandsynlighed for, at der vil blive Anvendelse for det paagjældende Beløb i det kommende Finansaar. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedsettelsen af Udgifterne til den tekniske Kontrol, maa jeg beklage, at det ærede Udvalg har troet at kunne nedsette den af mig forlangte Bevilling saa meget, som sket er. Der har ganske vist i disse Aar været mindre Brug for de tilstedeværende Kræfter, end der tidligere har været, og end der vil være i den nærmeste Fremtid, men hvis man skulde tænke paa en Undersøgelse med Hensyn til fremtidige Jernbaneanlæg, vilde der jo være fuld Brug for disse Mænd. Det Væsentlige er imidlertid, at det er et sammenarbejdet Kontor, som bestaar af brugelige og nyttige Kræfter, og naar de først ere skilte, vil det have sine overordentlig store Vanskeligheder at faae Kontoret samlet igjen. Jeg anser det der-

for for Diebliffet ikke for hensigtsmæssigt, selv om man for et enkelt Aar skulde finde Udgifterne noget større, end man kan se, at der vil foresalde Arbejde for, af den Grund at lade de paagjældende Kræfter bortfinde af Kontorets Tjeneste. Jeg skal derfor opfordre det ærede Thing til at bevilge det fulde af Indenrigsministeren forlangte Beløb til den tekniske Kontrol. — Med Hensyn til Forslaget om en Forøgelse af Driftsmateriellet, skal jeg udtale, at jeg kan finde mig i den af Udvalget foreslaaede forandrede Form. — Forslaget under Nr. 181 giver mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — Forslaget under Nr. 182 er en Regtelse af Beløbet til en Udovtling af Statsbanernes Telegrafledninger. Regjeringens Forslag har sin Grund i de jævnlige Klager, der ere førte over, at Korrespondancen ikke er bleven udført med den Hurtighed og Præcision, som man kunde forlange. Det ligger deri, at disse Linier først og væsentligst maa anvendes i Jernbanernes Tjeneste, medens den private Korrespondance er det sekundære; men naar Beløbet ikke bevilges, ligger deri Nødvendigheden af, at Forholdet maa blive, som det er, saa at den private Korrespondance ikke vil blive besørget paa en mere fyldestgjørende Maade end tidligere. — Naar det ærede Udvalg ikke har troet at kunne bevilge 16,000 Kr. til Brolægning af Guldepladsen ved Aarhus Station, saa beklager jeg dette; thi der er efter min Mening god Grund til at ønske denne Sag bragt i Orden. Det er mig ikke bekendt, at der vises større Omhyggelighed for Aarhus Station end for de andre Stationer. — Under Nr. 184 er der foreslaaet negtet et Beløb til en Landledning fra Nyborg over Fredericia. Den udenrigske og gjenmængende Telegrafkorrespondance besørges nu over Bøiden til Als. Det er et Sjøtoug, som bestaar af 3 Linier. Den ene Ledning har paa Grund af Vælde allerede siden 1875 været utjenstydigt, og det er Frygten for, at det Samme kan ramme ogsaa en af de andre, der har gjort, at man har ønsket en Landledning, der i fornødent Fald kunde erstatte de Afbrydelser, som ville kunne ventes paa Sjøtoug. Det er som sagt saa godt som den hele udenlandske Korrespondance, der gaar derigjennem, men tillige besørges derigjennem den transiterende Korrespondance, og det er efter den internationale Telegrafkonvention vor Pligt at sørge for, at de fornødne Ledninger ere til Stede, for at denne Korrespondance til enhver Tid kan besørges; saa meget mere magtpaaliggende er det at drage Omsorg for, at der ikke sker Afbrydelse paa denne Linie. — Til Bemærkningerne i Anledning af et Svar, som er givet af Indenrigsministeriet paa et Forlangende om Oplysninger betræffende adskillige Forhold ved de sjællandske Jernbaner, skal jeg anføre Følgende: Svad Spørgsmaalet om Anlægget af en Haanebane angaar, som jeg erklærer er af største Vigtighed,